

HØJESTERETS DOM

afsagt fredag den 25. april 2025

Sag 106/2024

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Lasse Martin Dueholm, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Esbjerg den 6. juni 2023 (99-1911/2023) og af Vestre Landsrets 9. afdeling den 13. august 2024 (V.L. S-1318-23).

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Jens Peter Christensen, Michael Rekling, Kurt Rasmussen, Kristian Korfits Nielsen og Rikke Foersom.

Sagen er behandlet skriftligt, jf. retsplejelovens § 930 a, jf. § 936, stk. 1.

Påstande

Parterne har samstemmende nedlagt påstand om frifindelse for udvisning og i øvrigt stadfæstelse af landsrettens dom.

Supplerende sagsfremstilling

T, der er statsborger i Eritrea, er tidligere udvist af Danmark ved henholdsvis Østre Landsrets dom af 17. september 2019 og ved Retten i Hernings dom af 19. juni 2023.

Ved kendelse af 11. juni 2024 fra Retten i Svendborg blev udvisningen i Østre Landsrets dom af 17. september 2019 ophævet i medfør af udlændingelovens § 50, stk. 1, idet der var indtrådt væsentlige ændringer i Ts forhold, jf. udlændingelovens § 26.

Det fremgår af kendelsen, at der til brug for prøvelsen i medfør af udlændingelovens § 50 var indhentet en udtalelse af 7. juni 2024 fra Udlændingestyrelsen, hvori styrelsen anbefalede en

ophævelse af udvisningen, idet der forelå oplysninger om, at T er uhelbredeligt syg med kræft og forventedes at blive erklæret terminal inden for kort tid. Udlændingestyrelsen fandt på den baggrund, at der var indtrådt så væsentlige ændringer i Ts forhold, at udvisningen burde opheves. Styrelsen anførte samtidig, at T på tidspunktet for udvisningsdommen havde opholdstilladelse efter udlændingelovens § 8, jf. § 7, stk. 1, og at ophævelse af udvisningen ville betyde, at han ville generhverve sin tidligere opholdstilladelse. Retten i Svendborg ophævede herefter udvisningen.

I forlængelse af denne udvisning anførte Udlændingestyrelsen den 17. juni 2024 i et brev til Ts tidligere forsvarer bl.a. følgende:

”Udlændingestyrelsen har modtaget din henvendelse af den 11. juni 2024, hvoraf fremgår, at udvisningen af din klient, T, person ID..., er blevet ophævet ved en kendelse afsagt af Retten i Svendborg den 11. juni 2024.

Det fremgår af sagen, at T den 22. september 1994 blev meddelt opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 8, jf. § 7, stk. 1. Denne opholdstilladelse blev den 26. november 1999 meddelt tidsubegrænset.

Ved Retten i Svendborgs dom af 22. februar 2019 blev T idømt 1 års fængselsstraf for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, jf. § 81, nr. 12 og udvist af Danmark med indrejseforbud i 6 år.

Ved ankedom af 17. september 2019 stadfæstede Østre Landsret byrettens dom, hvorved Ts opholdstilladelse bortfaldt, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1, 1. pkt.

Den 9. juli 2020 traf Udlændingestyrelsen afgørelse om, at T ikke kunne udsendes til Eritrea. Vi vurderede samtidig, at T isoleret set var omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, men at han var udelukket fra at blive meddelt opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 10, stk. 1, 1. pkt.

Den 30. oktober 2020 stadfæstede Flygtningenævnet Udlændingestyrelsens afgørelse.

Den 11. juni 2024 afsagde Retten i Svendborg kendelse efter udlændingelovens § 50, stk. 1, og ophævede bestemmelsen i Retten i Svendborgs dom af 22. februar 2019 om udvisning af T af Danmark med indrejseforbud i 6 år.

T har således generhvervet sin tidligere tidsubegrænsede opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1.”

Det fremgår hverken af Retten i Svendborgs kendelse af 11. juni 2024 eller af Udlændingestyrelsens udtalelse af 7. juni 2024, om der var taget stilling til den anden tidligere udvisning ved Retten i Hernings dom af 19. juni 2023.

Rigsadvokaten anmodede derfor Udlændingestyrelsen om oplysninger herom. Udlændingestyrelsen oplyste i mail af 6. november 2024 bl.a.:

”Den 11. juni 2024 afsagde Retten i Svendborg en kendelse efter udlændingelovens § 50, stk. 1, og ophævede dermed bestemmelsen i Retten i Svendborgs dom af 22. februar 2019 om udvisning af den pågældende af Danmark med indrejseforbud i 6 år. På baggrund heraf har Udlændingestyrelsen den 17. juni 2024 meddelt den pågældende, at han har generhvervet sit tidligere opholdsgrundlag.

Udlændingestyrelsen har i den forbindelse beklageligvis undladt at nævne Retten i Hernings dom af 19. juni 2023, hvor den pågældende blev idømt 14 dages betinget fængsel og udvist af Danmark med indrejseforbud i 6 år for overtrædelse af hjemrejselovens § 24, stk. 6, 2. pkt., jf. § 23, stk. 2, jf. udlændingelovens tidligere § 42a, stk. 8, 1. pkt., og § 34, stk. 4, samt hjemrejselovens § 23, stk. 2, jf. § 12, stk. 2, jf. til dels straffelovens § 89, ved at have undladt at overholde sin af Hjemrejsestyrelsen pålagte opholds- og meldepligt på Udrejsecenter Kærshovedgård. Det er imidlertid Udlændingestyrelsens vurdering, at dommen ikke kan føre til en ændret vurdering af den pågældendes opholdsgrundlag. Vi vurderer hertil, at der ikke er proportionalitet mellem den begåede forbrydelse og idømte straf og udelukkelse.”

Rigsadvokaten anmodede herefter Udlændingestyrelsen om nærmere oplysninger om baggrunden for styrelsens vurdering af, at udvisningsdommen af 19. juni 2023 ikke kunne føre til en ændret vurdering af Ts opholdsgrundlag. Udlændingestyrelsen har i mail af 11. november 2024 oplyst bl.a.:

”Den pågældende er tidligere blevet meddelt opholdstilladelse i henhold til udlændingelovens § 7, stk. 1. For at kunne udelukkes fra beskyttelse efter udlændingelovens § 10, stk. 3, er det derfor en betingelse, at han er blevet dømt for en særlig farlig forbrydelse og at han må betragtes som en fare for samfundet i medfør af Flygtningekonventionens artikel 33, stk. 2. På baggrund heraf er det Udlændingestyrelsens vurdering, at han ikke bør udelukkes fra beskyttelse i Danmark i henhold til udlændingelovens § 7, jf. § 10, stk. 3, 1. pkt., og derfor fører Retten i Hernings dom af 19. juni 2023 ikke til en ændret vurdering, idet der ikke vurderes at være proportionalitet mellem den begåede forbrydelse og idømte straf og udelukkelse. Det skal i den forbindelse bemærkes, at der ikke er tale om en afgørelse, men alene en vurdering.

Spørgsmålet om, hvorvidt en udsendelse af en udlænding til hjemlandet vil være i strid med udlændingelovens § 31, kan indbringes for asylmyndighederne i medfør af udlændingelovens § 49 a. Efter denne bestemmelse påhviler det Hjemrejsestyrelsen af egen drift at forelægge sagen for Udlændingestyrelsen med henblik på, at Udlændingestyrelsen kan træffe afgørelse om, hvorvidt udlændingelovens § 31 er til hinder for udsendelse, forudsat at udlændingen ikke samtykker til denne. Udlændingestyrelsen kan hertil oplyse, at der endnu ikke er en verserende sag vedrørende dette, hvorfor det ikke er mu-

ligt at udtale sig yderligere om den pågældendes muligheder for at opnå opholdstilladelse på ny i lyset af Vestre Landsrets dom af 13. august 2024.”

Anbringender

Rigsadvokaten har anført bl.a., at T er uhelbredeligt syg med kræft med en forventet restlevetid på mindre end 1 år. Hvis spørgsmålet om opretholdelse eller ophævelse af udvisningen i Vestre Landsrets dom af 13. august 2024 blev indbragt for retten i medfør af udlændingelovens § 50, stk. 1, må udvisningen forventes at blive ophævet på grund af væsentlige ændringer i Ts helbredsmæssige forhold, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3.

Henset hertil og under de foreliggende, helt særlige omstændigheder er der ikke tilstrækkeligt grundlag for at opretholde påstanden om udvisning.

For så vidt angår påstanden om stadfæstelse i øvrigt er det anført bl.a., at straffen på 3 måneders fængsel, førerretsfrakendelsen i 10 år og konfiskationen af to personbiler er passende fastsat.

T har tilsluttet sig det, som er anført af Rigsadvokaten.

Højesterets begrundelse og resultat

Af de grunde, som parterne har anført, tager Højesteret parternes samstemmende påstand om frifindelse for udvisning og i øvrigt stadfæstelse af landsrettens dom til følge.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes med den ændring, at T frifindes for udvisning.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.